

บรรณานุกรม

- จินตนา สุจจาพันธ์. (2556). การศึกษาและการพัฒนาชุมชนในศตวรรษที่ 21. สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์. กรุงเทพฯ.
- ฉัฐยา ตวงสุวรรณ (2553). แนวทางในการสร้างมูลค่าเพิ่มในห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมข้าวไทย. การศึกษาอิสระ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เฉลิมชัย สุวรรณรักษ์, บุญรัตน์ประทุมชาติและ พนม สอดคุช. (2539). การศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างทางพันธุกรรมและการวัดความผันแปรทางพันธุกรรมของประชากรกบนา (*Rana rugulosa*) ใน ประเทศไทย. รายงานการสัมมนาวิชาการ. กรมประมง.
- เชิดฉั่น อมาตยกุล และคณะ. (2538). กบนา Common Lowland Frog (*Rana rugulosa*, Wiegman). กองประมงน้ำจืด, กรมประมง, กรุงเทพฯ.
- ณรงค์ หาญชนะ. (2553). การเลี้ยงกบเชิงบูรณาการของกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพเลี้ยงกบ บ้านเสาชงชัย อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ดนัย จันทร์ฉาย. (2547). เจาะลึกการตลาดจาก A-Z: แนวคิดที่ผู้จัดการทุกคนต้องรู้ซึ่ง. กรุงเทพฯ: ดีเอ็มจี.
- ธันวา ไวยบทและคณะ. (2552). การจัดการองค์ความรู้เพื่อการใช้พืชสมุนไพรในท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านผลิตภัณฑ์บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- บำรุง คะโยธา. (2554). ผู้นำชุมชนทั่วประเทศจาก 30 พื้นที่ระดมสมอง สังเคราะห์ภูมิปัญญาชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเอง. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2560 จาก <http://www.codi.or.th/index.php/2015-08-04-11-01-52/11772-30>.
- ปิยพงศ์ บางใบ. (2550). การศึกษาผลการเลี้ยงกบด้วยอาหารผสมสมุนไพร. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- พระราชบัญญัติคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ. (2551). สืบค้นเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2560. จาก http://www.acfs.go.th/km/download/act_food_committee_2551.pdf.
- พิฑูร สุวรรณชัย. (2550). กระบวนการตัดสินใจซื้ออาหารทะเลแปรรูปของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิศมัย สมสืบ. (2543). ระดับโปรตีนและพลังงานที่เหมาะสมในอาหารกบนา. วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ยงยุทธ ทักซิณ. (2548). การเลี้ยงกบนาในกระชังด้วยอาหารสำเร็จรูปที่เสริมน้ำมันปลาในระดับต่างๆ กัน. เอกสารวิชาการฉบับที่ 4/2548, กลุ่มอำนวยการและประสานงานวิชาการ, กรมประมง.
- ยงยุทธ ทักซิณ และพิศมัย สมสืบ. (2548). การใช้โปรตีนข้าวโพดทดแทนปลาป่นในการเลี้ยงกบนาในกระชัง. เอกสารวิชาการฉบับที่ 5/2548, กลุ่มอำนวยการและประสานงานวิชาการ, กรมประมง.

- ราชกิจจานุเบกษา. (2551). พระราชบัญญัติคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ. เล่มที่ 125 ตอนที่ 31 ก
- ลักษณะพร โรจน์พิทักษ์กุล. (2556). การสร้างมูลค่าเพิ่มการทอเสื่อกกเพื่อเศรษฐกิจของชุมชนตำบลกระทุ่ม
แพ้ว อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี. วารสารศึกษาศาสตร์ ปีที่ 24 ฉบับที่ 1.
- วิไลดา เตชะเวช. (2547). คุณค่าการตลาดทำหายความสำเร็จธุรกิจยุคใหม่. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2539). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี(ไทย-ญี่ปุ่น).
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541). การวิจัยธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร: เพชรจรัสแสงแห่งโลกธุรกิจ.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์คณะ. (2542). การวิจัยตลาด: ฉบับมาตรฐาน. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- สมพันธ์ เตชะอธิก และคณะ. (2540). การพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรชาวบ้าน. ขอนแก่น: สถาบันวิจัย
และพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุจิตรา วรรณพัฒน์และคณะ. (2553). การเลี้ยงกบร่วมกับปลาบู่กอยู่ในกระชัง. เอกสารเผยแพร่. สถานี
ประมงน้ำจืดจังหวัดเพชรบูรณ์, สำนักวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด, กรมประมง.
- สุภาพ ณ นครและคณะ. (2535). การศึกษารูปแบบการเลี้ยงกบ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อนุวัติ อุปนันชัย และคณะ. (2554). ผลของ 17 เบต้า-เอสตราไดออลต่อการเปลี่ยนเพศกบนา. เอกสาร
วิชาการฉบับที่ 5/2554, สำนักวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด, กรมประมง.
- Chematomy, L. & Harris, F. (1998). **Added Value: its nature, Role and Sustainability.**
European Journal of Marketing: n.p.
- Grewal, D., Levy, M. (2010). **Marketing: Journal of Retailing.**
- Kotler, Philip. (2003). **Marketing Management.** 11th Edition. Pearson Education.
- Nilson, T.H. (1992). **Creating Customer Value. The Part to Sustainable Competitive
Advantage.** Thompson Executive Press: OH.
- Porter, M. E., & Kramer, M. R. (2011). **The big idea: Creating shared value-how to reinvent
capitalism-and unleash a wave of innovation and growth.** Harvard Business Review.